

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 P 151338 22 P
Brčko, 30.04.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sudija Alisa Musić, odlučujući u pravnoj stvari tužitelja: 1. S.Š., kći B., iz B., ulica ..., 2. mldb. 1, sin A., iz B., ulica ..., 3. mldb.2, kći A., iz B., ulica ..., 4. mldb.3, kći A., iz B., ulica ..., svi mldb. zastupani po majci S.Š. kao zakonskom zastupniku, 5. R.Š., sin S., iz B., ulica ..., 6. P.Š., kći S., iz B., ulica ..., svi zastupani po punomoćniku Mirzi Fazlić, advokatu iz Brčkog, protiv tuženog „Magnet“ d.o.o. Brčko distrikt BiH, ulica Malezijski put bb Brčko, JIB: ..., koga zastupa zastupnik po zakonu, direktor, S.T. i punomoćnik Ibrahim Šadić, advokat iz Brčkog, radi naknade štete, vs.p. 120.000,00 KM, nakon održane usmene, neposredne, javne i glavne rasprave zaključene dana 30.04.2024. godine u prisustvu punomoćnika stranaka, donio je sljedeću

P R E S U D U

I

Obavezuje se tuženi „Magnet“ d.o.o. Brčko distrikt BiH da tužiteljima S.Š., mldb.1, mldb.2, mldb.3, R.Š. i P.Š., svi iz B., na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih duševnih bolova zbog smrti bliskog srodnika, isplati iznos od po 12.000,00 KM, odnosno ukupan iznos od 72.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.04.2024. godine kao dana presuđenja pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

II

Tužitelji se odbijaju sa viškom glavnog potraživanja preko dosuđenog iznosa od 72.000,00 KM do potraživanog iznosa od 120.000,00 KM, kao neosnovan.

III

Tužitelji se odbijaju i sa dijelom zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate preko dosuđenog do potraživanog perioda, kao neosnovan.

IV

Obavezuje se tuženi da tužiteljima nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.873,55 KM, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

Obrazloženje

Tužitelji su dana 25.10.2022. godine putem punomoćnika podnijeli tužbu kod ovog suda protiv tuženog, radi naknade štete. U tužbi su naveli da je tužiteljica S.Š. bila supruga umrlog A.Š.1, da su mldb. tužitelji djeca umrlog A.Š.1, a tužitelji R.Š. i P.Š. roditelji umrlog A.Š.1, da je A.Š.1 bio zaposlenik tuženog na radnom mjestu elektroinstalatera, da je dana 01.11.2019. godine A.Š.1 u nesreći na radu izgubio život, da je do nesreće došlo oko 12:30 sati tako što je A.Š.1 stradao prilikom rada na radnoj mašini (bageru) na način da mu je „ruka“

bagera zgniječila glavu koju je proturio kroz otvoreno prednje staklo na kabini. Tužitelji ističu da je A.Š.1 stradao u radnoj mašini, za vrijeme rada, odnosno u bageru kao opasnoj stvari koja je u vlasništvu tuženog. Ističu da je duševna bol zbog smrti bliske osobe jedan od zakonski priznatih vidova naknade nematerijalne štete kojim je obuhvaćeno pravo na pravičnu novčanu naknadu za duševne bolove bliskim srodnicima, pa kako se u konkretnom slučaju radi o srodstvu oca i djece i srodstvu roditelja i djeteta, to tužiteljima pripada pravo na naknadu po ovom osnovu. Imajući u vidu stepen uzajamnih emocija, brige i pažnje koje utiču na visinu naknade, te kako su tužitelji bili u idiličnim porodičnim odnosima sa A.Š.1, to tužitelji smatraju da postoji veći intenzitet duševnih bolova zbog gubitka bliskog srodnika, a tužbeni zahtjev su opredijelili u skladu sa Orijentacionim kriterijima Apelacionog suda Brčko distrikta BiH za naknadu nematerijalne štete. Tražili su da sud obaveže tuženog da tužiteljima na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih duševnih bolova zbog gubitka bliskog srodnika, isplati iznos od po 20.000,00 KM, odnosno ukupan iznos od 120.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.11.2019. godine pa do konačne isplate, zajedno sa troškovima postupka.

U odgovoru na tužbu od 04.01.2023. godine tuženi je putem punomoćnika istakao prigovor neurednosti tužbe obzirom da u činjeničnom supstratu nije navedeno zbog čega tužitelji smatraju da je tuženi odgovoran za nastanak nesretnog događaja, niti su navedene okolnosti i uzrok stradanja bliskog srodnika tužitelja. Istakao je da za postojanje odgovornosti za štetu mora postojati subjekt pravnog odnosa, štetna radnja, šteta, uzročna veza između štetne radnje i štete, kao i krivica štetnika, a za nastanak odgovornosti po osnovu krivice moraju se ispuniti obavezni uslovi koji se odnose na štetu i uzročnu vezu, kao i varijabilni uslovi koji se odnose na krivicu i protupravnu radnju. Tuženi ističe da nijedan organ nije utvrdio krivicu tuženog, a na licu mjesta na kojem se dogodila nezgoda nisu se izvodili nikakvi radovi sa mini bagerom. Na dan nastanka nezgode A.P. je bio vozač koji je bio raspoređen kao vozač u okviru obavljanja poslova radnog mjesta kod tuženog. Zbog navedenog tuženi osporava tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti jer ne postoji utvrđena odgovornost tuženog kao prethodno pitanje. Istakao je da ne može poslodavac odgovarati za štetu ako zaposlenik poduzme radnju usljed krajnje nepažnje jer tada postoji isključiva radnja oštećenog u nastaloj šteti prema odredbi člana 177 stav 2 Zakona o obligacionim odnosima. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev i obaveže tužitelje da tuženom nadoknade troškove parničnog postupka.

Tokom postupka tužitelji su istakli da je u konkretnom slučaju nastupila povreda na radu i u vezi sa radom, zatim da mini bager predstavlja opasnu stvar čiji je vlasnik tuženi (nesporno). Istakao je da su se obratili Uniqua osiguranju (kolektivno osiguranje zaposlenika kod tuženog) te je utvrđeno da iz police osiguranja nije nastupio osigurani slučaj (isključena je odgovornost ako je stradali upravljao mašinom bez dozvole), pa je odbijen njihov zahtjev za isplatu iznosa po osnovu police i kolektivnog osiguranja stradalog A.Š.1 usljed nastupanja osiguranog slučaja. Naveli su da je stradali A.Š.1 i ranije upravljao bagerom kod tuženog, da je htio da kupi i vlastiti bager, da je obuku iz oblasti zaštite na radu prošao samo formalno, da je radni nalog sastavljen retroaktivno. Istakli su da nije postojala mogućnost da jedan radnik (A.P.) upravlja sa dvije mašine na licu mjesta, te svi dokazi upućuju na zaključak da je bager radio u momentu kada je u njega sjeo stradali A.Š.1, prema mišljenju tužitelja. Predložili su da sud udovolji tužbenom zahtjevu, a opredijelili su zahtjev za naknadu troškova postupka za radnje sastava tužbe u iznosu od 4.773,60 KM, za zastupanje tužitelja na pripremnom ročištu po advokatu dana 10.03.2023. godine iznos od 4.773,60 KM, za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 10.05.2023. godine iznos od 4.773,60 KM, za sastav obrazloženog podneska od 10.05.2023. godine iznos od 4.773,60 KM, za zastupanje na ročištima dana 18.04., 08.08., 03.11.2023., 20.02.2024. i 30.04.2024. godine iznose od po 4.773,60 KM, za sastav

podneska od 08.08.2023. godine isti iznos, na ime sudskih taksi na tužbu i presudu po odluci suda, troškovi vještačenja 380,00 KM, te 17% na ime PDV-a za sve radnje.

Tuženi je tokom postupka istakao da tužitelji nisu dokazali pravni osnov, da nije sporno da su tužitelji srodnici sa stradalim, ali da emocije ne mogu predstavljati osnov da se utvrdi odgovornost u konkretnom slučaju tuženog. Istakao je da je inspektor proveo inspeksijski nadzor te nije utvrdio odgovornost poslodavca, nema ni prekršajne odgovornosti niti krivične odgovornosti prema aktu nadležnog Tužilaštva. Navodi da je stradali A.Š.1 samoinicijativno sjeo u bager te pokrenuo ručicu, u kojem momentu mu je glava ostala pritisnuta (slijedi iz zaključka Tužilaštva Brčko distrikta BiH), stradali A.Š.1 je znao da ne može on upravljati mini bagerom (odredba člana 177 ZOO-a) pa je do nezgode došlo isključivom radnjom stradalog u kojem slučaju se tuženi oslobađa objektivne odgovornosti za štetu. Tuženi ističe i da je bager imao upotrebnu dozvolu, da je bila ispravna radna mašina, da je stradali A.Š.1 bio obučen za poslove svog radnog mjesta, a ne radnog mjesta na bageru, dok je radnik A.P. bio isključivi radnik koji je bio zadužen za upravljanje bagerom. Navodi i da stradali A.Š.1 nije ranije nikada upravljao bagerom tuženog, nego je to uvijek činio A.P., te da je na dan nezgode stradali postupio nemarno i zanemario je propise. Istakao je da nije sporno da je izvor povrede stradalog zapravo radna mašina – mini bager koji je u momentu nezgode bio startan (upaljen), ali tužitelji nisu dokazali kako je stradali završio u bageru (teret dokazivanja). Poslodavac nikada nije naredio stradalom da radi na bageru, radnik A.P. je imao ključ od bagera za startanje, bio je sve vrijeme na radilištu, a tuženi je donio uputu o rukovanju bagerom. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, te da obaveže tužitelje da tuženom nadoknade troškove postupka koje je opredijelio pismenim troškovnikom i to za radnje sastava odgovora na tužbu iznos od 2.040,00 KM, za zastupanje na ročištia dana 10.03., 18.04., 08.08., 03.11.2023. godine, 20.02.2024. godine, 30.04.2024. godine iznose od po 2.040,00 KM za svako održano ročište, na ime troškova vještačenja iznos po odluci suda, te na ime takse na odgovor na tužbu po odluci suda.

Tokom dokaznog postupka, na prijedlog stranaka, izvedeni su dokazi čitanjem materijalne dokumentacije: izvod iz matične knjige vjenčanih od 28.04.2020. godine, izvod iz matične knjige rođenih za mldb.1, mldb.2, mldb.3 od 28.04.2020. godine, izvod iz matične knjige umrlih za A.Š.1 od 05.11.2019. godine, Ugovor o radu zaključen između tuženog i A.Š.1 od 31.05.2012. godine, službena zabilješka Jedinice opšte Policije Brčko distrikta BiH broj: 14.01-04.12-78181/19 od 01.11.2019. godine, službena zabilješka Jedinice opšte Policije – 01 broj 14.01-04.12-78286/19 od 02.11.2019. godine, zapisnik o izvršenom vanrednom inspeksijskom pregledu Inspektorata kancelarije Gradonačelnika, broj predmeta: UP-I-33-000834/19, broj akta: 01.6-0073BN-013719 od 11.11.2019. godine, zapisnik o uviđaju Jedinice kriminalističke Policije broj: 14.02.2-04.2-86679/19 od 04.12.2019. godine, izvještaj o forenzičkom pregledu lica mjesta događaja sa fotodokumentacijom Jedinice kriminalističke Policije broj: 14.02.6-04.4-78893/19 od 05.11.2019. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Policije Distrikta broj: 14.02.2-04.2-45978720 od 13.07.2020. godine, zapisnik o pregledu i obdukciji leša od 04.11.2019. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Policije Distrikta broj: 14.022-04.2-68523/20 od 06.10.2020. godine, zapisnik o stručnom nalazu „ZEP-ING“ d.o.o. Tuzla za zaštitu i protivpožarni inžinjeri, rješenje o izmjenama podataka broj: 032-0-Reg-18-001510 od 04.10.2018. godine, rješenje Federalnog ministarstva rada i socijalne politike broj: UPI 03-34/13-4/12 od 12.04.2017. godine, podaci o izvršiocima, mjernim instrumentima i metodama i načinu vršenja pregleda i ispitivanja od 14.03.2019. godine, uvjerenje o radnoj sposobnosti za A.Š.1 od 17.05.2018. godine, uvjerenje „ZEP-ING“ d.o.o. Tuzla izdato na ime A.Š.1 iz oblasti zaštite na radu od 18.10.2019. godine te i iz oblasti zaštite od požara od 18.10.2019. godine, ugovor o radu zaključen između tuženog i A.Š.1 od 01.05.2016. godine,

službena zabilješka o usmenom obavještanju tužilaštva o saznanju da je izvršeno krivično djelo i potrebi obavljanja uviđaja izdata od strane Jedinice kriminalističke Policije od 01.02.2019. godine, naredba Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj: T 18 0 KTP 0013921 20 od 19.10.2020. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Policije Distrikta broj: 14.022-04.2-68522/20 od 06.10.2020. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Policije Distrikta, broj: 14.02.2-04.2-45979/20 od 13.07.2020. godine, upotrebna dozvola „ZEP-ING“ d.o.o. Tuzla za zaštitu i protivpožarni inženjering broj 133-1/19 od 15.03.2019. godine za teretno motorno vozilo-kamion sa dizalicom i broj 133-2/19 od 15.03.2019. godine za rovokopač gusjeničar-mini bager, zapisnik o saslušanju svjedoka Policije Distrikta broj 14.02.2-04.2-86634/19 od 04.12.2019. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Policije Distrikta, broj: 14.02-04.2-86539/19 od 04.12.2019. godine, dopuna izvještaja o izvršenom krivičnom djelu Policije Distrikta. Broj: 14.02.2-04.2-45982/20 od 13.07.2020. godine službena zabilješka Jedinice opšte Policije broj: 14.01-04.12-78181/19 od 01.11.2019. godine, nalaz i mišljenje vještaka iz oblasti zaštite na radu Mujage Begić od 11.10.2023. godine. Provedeni su i dokazi saslušanjem tužiteljice S.Š., zastupnika po zakonu za tuženog S.T., svjedoka A.P., R.G., A.Š.2, A.Š.3, N.K., S.M.1, te je provedeno vještačenje po vještaku iz oblasti zaštite na radu Mujagi Begić iz Tuzle uz usmeno obrazloženje nalaza i mišljenja vještaka na ročištu za glavnu raspravu.

Na osnovu ocjene navoda stranaka, kao i savjesne i brižljive ocjene izvedenih dokaza, kako ocjene svakog dokaza pojedinačno, tako i njihovoj međusobnoj vezi, u smislu odredbe člana 8 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj: 28/18 i 6/21, u daljem tekstu ZPP), sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Prije svega sud ističe da nije osnovan prigovor neurednosti tužbe budući da je činjenični supstrat tužbe sadržavao navode o odgovornosti tuženog za štetni događaj i stradanje A.Š. po principu objektivne odgovornosti kao imaoca opasne stvari – mini bagera.

Među strankama nije sporno da je A.Š.1 bio zaposlenik tuženog po osnovu zaključenog Ugovora o radu od 31.05.2012. godine, a potom ponovno po osnovu Ugovora o radu od 01.05.2016. godine, da je primljen na radno mjesto elektroinstalatera. Nije sporno da je A.Š.1 dana 01.11.2019. godine u 12.25 sati smrtno stradao u krugu JP Luka Brčko upravljajući radnom mašinom-mini bagerom marke „Libra“, vlasništvo tuženog, u toku njegovog radnog vremena. Nisu sporne činjenice i da je tužiteljica S.Š. supruga stradalog A.Š.1 (brak zaključen 16.07.2013. godine), da su mladb. tužitelji 1, 2 i 3 djeca stradalog A.Š.1, da su ovi tužitelji sa A.Š.1 živjeli u zajedničkom domaćinstvu, a da su tužitelji R.Š. i P.Š. roditelji stradalog A.Š.1.

Među strankama su sporne činjenice da li je tuženi odgovoran za nastanak nezgode u kojoj je smrtno stradao zaposlenik tuženog (A.Š.1) u okviru radnog vremena na terenu, izvršavajući radne zadatke u okviru JP Luke Brčko, po osnovu objektivne odgovornosti kao imalac opasne stvari-mini bagera, da li postoje okolnosti koje isključuju odgovornost tuženog, a koje okolnosti su na strani stradalog ili nekog trećeg, te da li svi tužitelji imaju pravo na nadoknadu potraživane štete od tuženog u iznosima u kojima se to potražuje tužbom.

Iz službene zabilješke Jedinice opšte Policije od 01.11.2019. godine i od 02.11.2019. godine slijedi da su službene zabilješke sačinili policijski službenici u vezi sa njihovim postupanjima na dan 01.11.2019. godine pa je tako policijski službenik A.M. došao na lice mjesta, u krug JP Luke Brčko u 12.35 sati kada je zatekao radnu mašinu-bager marke „Libra“, vlasništvo tuženog, na kojoj su bili vidljivi tragovi nepoznate materije-crvene boje koja je asocijala na krv, dok svjedoka u blizini te radne mašine nije bilo. Policijski službenik S.M.2 je

upućen u prostorije hitne službe MC Brčko budući da je medicinski tehničar prijavio da je lice koje je doveženo u prostorije hitne službe preminulo jer ga je bager u krugu JP Luke Brčko zgniječio, te je tamo zatekao A.P.-radnika tuženog koji je izjavio da je oko 12:00 sati bio sa stradalim u JP Luka, da se u bageru nalazio njegov kolega A.Š.1 koji je i upravljao tim bagerom, te se u jednom momentu A.Š.1 nageo kroz prednji prozor bagera kada je najvjerojatnije stisnuo komandnu papučicu koja pomijera ruku bagera, te mu je kašika od bagera zgniječila glavu. A.P. je izjavio i da je A.Š.1 stavio u motorno vozilo Mercedes kombi i prevezao ga do MC Brčko. Ovaj policijski službenik je naveo da je iz razgovora sa doktorom saznao da je lice (misli se na A.Š.1) doveženo u 12:25 sati bez znakova života.

Iz zapisnika o izvršenom vanrednom inspekcijskom pregledu Inspektorata Brčko distrikta BiH od 11.11.2019. godine slijedi da je zapisnik sastavljen u vezi nesreće na radu koja se dogodila 01.11.2019. godine pri izvođenju radova na rekonstrukciji vanjske električne rasvjete u krugu JP „Luka Brčko“, da je inspektor o nesreći obaviješten istog dana kada se dogodila nesreća te da je na mjesto nesreće izašao u 12:55 sati, da mjesto nesreće nije zadržano u stanju kakvo je bilo u momentu nastanka povrede sa smrtnim posljedicama, te da je izvršena rekonstrukcija položaja ruke mini bagera – tip Libra 116 S koja je po izjavi A.P. bila u momentu nastanka povrede. Iz zapisnika dalje proizilazi da je tuženi izvodio radove na rekonstrukciji vanjske električne rasvjete u krugu JP „Luka Brčko“ po osnovu ugovora broj 1477/19 od 26.09.2019. godine, da su radnici A.P. i A.Š.1 radili na izmještanju stubova niskonaponske mreže za rasvjetu u krugu JP „Luka Brčko“, da su prenosili stare stubove na novu lokaciju, da su dana 01.11.2019. godine A.P. i A.Š.1 izvršili vađenje stuba, prenos i postavljanje na novu pripremljenu lokaciju, da se mini bagerom vršilo iskopavanje rupa za postavljanje stubova, ali i oslobađanje stuba na staroj lokaciji. Nakon što je autodizalicom izvađen i postavljen prvi stub, oprema za rad premještena je na lokaciju drugog stuba. Iz zapisnika slijedi i da je A.P. izjavio (inspektoru) da je on prvo pretjerao mini bager na novu lokaciju, dok je A.Š.1 pokupio sitni alat i ubacio u autodizalicu (kamion), zatim je A.P. ostavio mini bager kako bi se vratio po autodizalicu i postavio je na najbolju lokaciju sa koje će vršiti radnje predviđene za rad oko premještanja i postavljanja stuba, ali je po izlasku iz kabine autodizalice A.P. uočio A.Š.1 u kabini mini bagera već u položaju u kome je došlo do povrede sa smrtnim posljedicama. Rekonstrukcija je urađena (položaj ruke bagera) prema izjavi A.P. i utvrđenih činjenica. Na zapisniku je konstatovano da je iz nepoznatog razloga A.Š.1 proturio glavu kroz otvoreno prednje staklo na kabini mini bagera, a istovremeno iz nepoznatog razloga aktivirao desnom nogom pedale (papučicu) za zakretanje ruke mini bagera lijevo-desno i na taj način pristisnuo glavu rukom mini bagera uz desni dio kabine mini bagera. Također je konstatovano da se na licu mjesta na kojem se dogodila povreda sa smrtnim posljedicama nisu izvodili nikakvi radovi sa mini bagerom, ali je bager morao biti u pogonu da bi A.Š.1 aktivirao nogom papučicu za pokretanje ruke bagera lijevo-desno. Stavljanjem mini bagera u pogon vrši se okretanjem ključa na upravljačkoj tabli koja se nalazi sa desne strane sjedišta rukovaoca bagera. Ukoliko je A.Š.1 rukovao sa bagerom, tada je došlo do propusta u primjeni člana 16 stav 1 Zakona o sigurnosti i zaštiti zdravlja radnika na radu iz razloga što radnik nije osposobljen za siguran i zdrav rad za rukovanje bagerom.

Iz zapisnika o uviđaju Jedinice kriminalističke Policije od 04.12.2019. godine slijedi da se mini bager na dan nezgode nalazio nasuprot hangara u krugu JP „Luka Brčko“ (fotografije izvještaja o forenzičkom pregledu od 05.11.2019. godine 1, 2 i 3), na prednjem dijelu bagera kao i na radnoj ruci nalaze se tragovi crvene boje koji asociraju na krv, a na prednjem vjetrobranskom staklu u donjem desnom dijelu nalazi se cigareta koja je bila zapaljena, a ispod srednjeg dijela prednjeg vjetrobranskog stakla nalaze se prskotine crvene boje koje asociraju na krv. Ispod radne ruke nalaze se tragovi crvene boje koji asociraju na krv,

kao i u unutrašnjosti bagera na lijevoj strani poda, sjedišta i ručke upravljača-džojstika, te i na gornjem dijelu radne ruke i na desnom bočnom dijelu iste. Kamion sa dizalicom (autodizalica) nalazio se nešto dalje od bagera, na ulici unutar kruga JP „Luka Brčko“, kako je to prikazano na slici izvještaja o forenzičkom pregledu od 05.11.2019. godine, broj 1 i 4.

Iz zapisnika o pregledu i obdukciji leša od 04.11.2019. godine urađen za potrebe predmeta Tužilaštva Brčko distrikta BiH od strane vještaka medicinske struke prof. dr. Zdenka Cihlarža slijedi da je kod A.Š.1 nastupila nasilna smrt usljed oštećenja važnih centara u moždanom stablu i obimnog udisanja krvi u pluća, a koja oštećenja su posljedica transverzalnog preloma po bazi lobanje koji je nastao bočnim djelovanjem-jakim pritiskom nekog mehaničkog oruđa tupo-tvrđog dejstvenog principa na lobanjski dio glave. Sve povrede A.Š.1 su nanesene za života te je nasilna smrt u direktno uzročnoj posljedičnoj vezi sa povređivanjem iz inkriminisanog događaja, dok blagovremena pružena ljekarska intervencija ne bi mogla spriječiti smrtni ishod povređivanja.

Iz prijave o nesreći na poslu (iz Tužilačkog spisa) slijedi da je ista popunjena sa podacima o nesreći na poslu koja se dogodila dana 01.11.2019. godine, petak oko 12.00 sati na radnom mjestu, sa smrtnim ishodom radnika, da je kao izvor povrede navedena radna mašina, da je kao uzrok nesreće naveden nesretan slučaj, da nije poznato da li je radnik koji je nastradao koristio zaštitnu opremu, da je stradali radnik A.Š.1, zaposlenik ovdje tuženog, da je bio zaposlenik kod tuženog na mjestu električara, a da je očevidac bio A.P..

Iz pisane izjave A.P. date povodom povrede na radu sa smrtnim posljedicama A.Š.1 od 01.11.2019. godine slijedi da je A.P. sa A.Š.1 radio na izmještanju stubova niskonaponske mreže za rasvjetu u krugu Luke Brčko, da su radova na izmještanju stubova počeli dana 31.10.2019. godine, da su dana 01.11.2019. godine nastavili sa spuštanjem cijevi u rupe koje su ranije iskopali, da je sa bagerom radio A.P., a da je A.Š.1 pridržavao cijevi i usmjeravao u pravac na koji će se cijev položiti. Nakon što su postavili cijevi, A.P. je sa bagerom prišao stubu koji je trebao biti izvađen i prebačen u jednu od pripremljenih rupa (cijevi), a bagerom je tražio stari temelj stuba kako bi lakše mogao da se izvadi taj stub. Sa autodizalicom se onda čupa taj stub iz ležišta, a A.Š.1 za to vrijeme drži stub u donjem dijelu kako bi se održala ravnoteža. Izvađeni stub A.P. kamionom prebacuje do pripremljene rupe sa cijevi te stub stavlja u cijev, nakon čega se zasipa pijeskom i pričvrsti se stub. Zatim A.P. sjeda u bager i odlazi do mjesta gdje je trebalo da izvade sljedeći stub na isti način kao prvi stub. Bager je ostavio i odlazi po kamion kako bi autodizalicu dovezao također do mjesta vađenja sljedećeg stuba. A.Š.1 je krenuo da kupi alat kojeg je ubacio u kamion te su nakon toga i nakon kratkog predaha kod kombija krenuli A.P. do autodizalice kako bi se s njom primakao stubu kojeg su trebali sljedećeg da vade, a A.Š.1 prema mjestu gdje je trebalo nastaviti sa vađenjem drugog stuba. Kada je A.P. parkirao kamion, izašao je te je kroz žicu pokušao da prođe do tog sljedećeg stuba i tada je ugledao A.P. u bageru u položaju u kojem je nastradao. Istakao je da ranije A.Š.1 nikada nije sjedao u bager i istim rukovao.

Iz zapisnika Policije Distrikta o saslušanju svjedoka A.P. od 04.12.2019. godine slijedi da su na dan nezgode 01.11.2019. godine on i A.Š.1 bili raspoređeni u prostorije JP „Luka Brčko“, da im je posao bio da iskopaju rupe i spuste cijevi za izmještanje stubova, da su taj dan završili sve temelje pa su preuzeli prvi stub za izmiještanje, da ga je A.P. sa bagerom otkopao (stub) da ga je lakše izvaditi, pa je onda autodizalicom zakačio stub, izvadio ga i prenio u taj temelj. Nakon toga A.P. je pretjerao bager na mjesto gdje se desila nezgoda, zatim je A.Š.1 uzeo sitni alat, lopate i slično i ubacio je u kamion (u prikolicu), A.P. je ostavio bager te se vratio po kamion, sjeo je u kamion i otišao do kombija da se napije soka, potom je izašao iz

kamiona (upalio je ruku dizalicu), izašao iz kruga žice te se pripremao za vađenje drugog stuba. Odveo je ogradu koja je bila za stub vezana (dakle za taj drugi stub), okrenuo se da vidi gdje je A.Š.1, te je tada vidio A.Š.1 u bageru u položaju da je naget kroz šajbu i da mu je ruka od bagera pritisnula glavu. Potrčao je do A.Š.1, sklonio je njegovu nogu sa papučice koja upravlja komandom ruke za lijevo i desno, te je potom rukom stisnuo papučicu u lijevu stranu da A.Š.1 oslobodi glavu jer je bila prignjavljena, a onda je stavio svoju ruku ispod A.Š.1 da ne padne naprijed kada ruka popusti njegovu glavu. A.Š.1 je vratio na sjedište bagera, uzeo je ključ od kombija i sa kombijem je došao do bagera, izvadio je A.Š.1 iz bagera, ubacio ga u kombi te je pozvao hitnu pomoć. Krenuo je u pravcu bolnice sa A.Š.1, predao ga je doktorima. Istakao je da je A.Š.1 bio elektroinstalater, da nije radio na bageru, da je A.Š.1 pomagao A.P. oko servisa, ulja motora, da A.Š.1 nije imao položeno za upravljanje bagerom.

Iz zapisnika Policije Distrikta o saslušanju svjedoka S.T. od 04.12.2019. godine slijedi da su dana 01.11.2019. godine u krugu JP „Luka Brčko“ A.P. i A.Š.1 raspoređeni da rade u krugu Luke, da izmjeste stubove što je rađeno autodizalicom i mini bagerom. A.P. je obučen i ovlašten za oba vozila, a A.Š.1 je išao u svojstvu pomoćnog radnika za te poslove. Obaviješten je od strane A.P., tog dana iza 12.00 sati da se dogodila nesreća i da dođe u bolnicu. Svjedok odlazi pravo u bolnicu gdje je zatekao A.P., a dežurni hitne pomoći ga je obavijestio da je A.Š.1 preminuo po dolasku u bolnicu. Istakao je da je A.Š.1 bio zadužen za poslove električara, da je bio jedan od najboljih radnika za te poslove, da je bio upoznat sa osobinama bagera jer je često pomagao A.P. oko održavanja bagera, a zajedno su radili na poslovima vezano za zemljane radove sa bagerom. Naveo je da na dan nesreće bager nije bio u poziciji da radi, nije bio pored stuba gdje se bager koristi za iskop, nije bio na poziciji gdje je trebalo da bager obavi zemljane radove, pa mu nije jasno zašto je A.Š.1 ušao u bager, ali da mu nije nikada naredio da upravlja bagerom.

Iz zapisnika Policije Distrikta o saslušanju svjedoka S.Š. od 10.03.2020. godine slijedi da je supruga A.Š.1, da njen suprug nikada nije upravljao bagerom, da za rad bagerom nije bio obučen, da je on kod tuženog radio kao električar (kvalifikovani radnik), da nije nikada sjedao u bager te da ne zna šta se desilo da on sjedne u bager kada ne zna upravljati, niti je nekada upravljao, niti je to njegov posao bio.

Iz zapisnika Policije Distrikta o saslušanju svjedoka S.Š. od 13.07.2020. godine slijedi da je S.Š., putem punomoćnika-advokata, podnijela pritužbu u vezi smrti njenog supruga A.Š.1. Tom prilikom je istakla da je njen suprug mnogo radio od kada je tuženi kupio taj mini bager, da je A.Š.1 napuštao tuženog, ali mu se uvijek vraćao jer nije imao drugi posao, da se A.Š.1 njoj žalio da ne želi da on vozi taj bager, ali da nije znao kako da odbije to. Istakla je da A.P. nije imao položeno da upravlja tim bagerom, ali da sada odjednom ima, a i za atest je iznijela sumnje jer smatra da je to pribavljeno nakon ovog događaja. A.Š.1 nije imao položenu obuku za upravljanje bagerom, a šef S.T. je raspoređivao ko će šta da uradi. Tvrdi da je njen suprug radio sa tim bagerom, kao i sa prikolicom za koju niko nije imao položeno. Smatra da je A.Š.1 upravljao bagerom prije nezgode te smatra da je za to prinuđen od strane tuženog, te da je ponudio i novac A.P. da prešuti ono što zna, a to je da je A.Š.1 i prije upravljao tim mini bagerom.

Iz zapisnika Policije Distrikta o saslušanju svjedoka A.P. od 13.07.2020. godine slijedi da je na dan nezgode A.Š.1 ušao u bager, da ovom svjedoku nije poznato zašto je ušao, da A.Š.1 nikada nije upravljao bagerom u njegovom prisustvu, da ovaj svjedok ima položen atest za upravljanje bagerom, da je tuženi dobio upotrebnu dozvolu u februaru ili martu 2019. godine, da je direktor tuženog pitao sve radnike da li neko želi da upravlja bagerom, da se A.P.

javio dobrovoljno te da je kod Fisa na placu polagao za upravljanje bagerom. Tvrdio je da A.Š.1 nikada nije upravljao bagerom kod tuženog.

Iz zapisnika Policije Distrikta o saslušanju svjedoka A.Š.3 od 06.10.2020. godine slijedi da je poznavao A.Š.1 jer su radili u istoj firmi-kod tuženog, da je ovaj svjedok obavljao poslove električne instalacije, mreže, ulične rasvjete, dakle iste poslove kao i A.Š.1, da su zajedno radili na poslovima kućnih instalacija, na zgradama, da mu nije poznao da je A.Š.1 radio poslove za koje nije bio specijalizovan (osim iskopa kanala gdje bager ne može kopati), ali da je A.Š.1 radio na bageru, dok je kamion vozio drugi kolega. A.Š.1 nije bio specijalizovan za rad na teškim mašinama, ali je bager vozio, odnosno radio je sa bagerom u okviru radnih zadataka tuženog, dobrovoljno, kao što je radio i ovaj svjedok. Istakao je da je radnik tuženog A.P. bio obučen za rad sa bagerom, ali da je on viđao lično nekoliko puta da A.Š.1 upravlja bagerom, dok je tu bio i A.P. (pretpostavlja svjedok da ga je A.P. učio kako da upravlja bagerom). Istakao je da mu je poznato da je i na dan nezgode 01.11.2019. godine bagerom upravljao A.Š.1 te da je u tom bageru i poginuo, a tako je čuo kada je došao u firmu. Naveo je ovaj svjedok na zapisnik i da mu nije bilo čudno zašto se A.Š.1 našao u tom bageru jer je direktor tuženog, kada je nabavio bager, pitao sve radnike da li neko želi da ga A.P. nauči da upravlja bagerom, a obzirom da je A.Š.1 često radio sa A.P., smatra da je A.P. A.Š.1 učio za rad na bageru, te da je A.Š.1 to i htio. Naveo je da njemu nije niko nikada naredio kod tuženog da radi poslove za koje nije kvalifikovan, da su radne mašine bile ispravne, da je bager morao imati atest čim je registrovan na firmu.

Iz zapisnika Policije Distrikta o saslušanju svjedoka S.M.1 od 06.10.2020. godine slijedi da je ovaj svjedok radio kod tuženog zajedno sa stradalim A.Š.1, da su obojica radili poslove električara, da njemu nikada nije naredeno da radi poslove za koje nije obučen, a da je A.Š.1 radio i sa bagerom na dan nezgode za koji posao nije bio kvalifikovan A.Š.1, nego drugi čovjek-A.P. sa kojim je A.Š.1 radio u timu često, a koji je inače električar, ali ima položeno i za upravljanje bagerom. Istakao je da ovaj svjedok nikada nije upravljao bagerom, da mu se A.Š.1 nikada nije požalio da ga neko prisiljava da radi na bageru, ali da je čuo da je na dan nesreće A.Š.1 upravljao bagerom. Naveo je da A.Š.1 ovaj svjedok ranije nikada nije vidio da upravlja bagerom, te da sve radne mašine imaju atest, te da smatra da je A.Š.1 imao želju da proba upravljati bagerom, da je sam htio sjesti u tu mašinu.

Iz naredbe Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj: T 18 0 KTP 0013921 20 od 19.10.2020. godine slijedi da je pritužba S.Š., izjavljena na naredbu Tužilaštva Brčko distrikta BiH od 04.06.2020. godine da se istraga neće provoditi, odbijena kao neosnovana uz navode da je po osnovu dokumentacije d.o.o. „ZEP-ING“ Tuzla za zaštitu i protivpožarni inženjering utvrđeno da je preduzeće d.o.o. „Magnet“ imalo urednu upotrebnu dozvolu za rad rovokopača gusjeničara-mini bagera izdata 15.03.2019. godine u Tuzli pod brojem 133-2/19, dok iz iskaza svjedoka A.P., S.M.1 i A.Š.3 slijedi da A.Š.1 nikada nije upravljao bagerom u prisustvu A.P. osim na dan kada je nastradao, da ga niko nije prinudio da radi na bageru, da su sve radne mašine uredno pregledane i da imaju potrebne dozvole za rad, da niko od radnika kod ovdje tuženog nije prinuđen da radi poslove za koje nije obučen, te da je A.Š.1 povremeno upravljao bagerom samo dobrovoljno, bez da mu je neko naredio da radi taj dio posla.

Iz upotrebne dozvole broj 133-1/19 i 133-2/19 od 15.03.2019. godine sud je utvrdio da je firma „ZEP-ING“ d.o.o. Tuzla za zaštitu i protivpožarni inženjering tuženom izdala upotrebne dozvole na zahtjev tuženog za pregledano i ispitano sredstvo za rad i opremu za teretno motorno vozilo-kamion sa dizalicom MAN i za rovokopač gusjeničar-mini bager LIBRA i to na period važenja ove dozvole od tri godine. Iz rješenja Federalnog ministarstva

rada i socijalne politike Federacije BiH od 12.04.2017. godine sud je utvrdio da firma „ZEP-ING“ d.o.o. ispunjava sve uslove za obavljanje periodičnih pregleda i ispitivanja iz oblasti zaštite na radu i to sredstava rada i opreme i sredstava lične zaštite i za izdavanje odgovarajućih isprava iz oblasti zaštite na radu.

Iz uvjerenja za sigurno rukovanje rovokopačem i gusjeničarem-mini bagerom broj 722/19 od 15.03.2019. godine sud je utvrdio da je firma „ZEP-ING“ d.o.o. Tuzla izdala ovo uvjerenje na ime A.P., radnik ovdje tuženog, da je stručno osposobljen za sigurno rukovanje rovokopačem gusjeničar-mini bagerom u skladu sa važećim propisima.

Iz uvjerenja o radnoj sposobnosti na ime A.Š.1 od 17.05.2018. godine sud je utvrdio da je stradali imao radnu sposobnost za obavljanje poslova električara uz rad na visini te da je ocijenjen sposobnim za obavljanje tog posla.

Iz uvjerenja „ZEP-ING“ d.o.o. Tuzla broj 3289-5/19 od 18.10.2019. godine i broj 3288-5/19 od 18.10.2019. godine sud je utvrdio da je A.Š.1 izdato uvjerenje da je zadovoljio na provjeri znanja iz oblasti zaštite na radu i iz oblasti zaštite od požara.

Iz upute za siguran rad bagerom tuženog sud je utvrdio da je tuženi izradio uputu za siguran rad bagera te da je tom uputom zabranjen pristup i zadržavanje u radnom području bagera.

Iz akta Uniqua osiguranja od 28.01.2019. godine sud je utvrdio da je tuženi zaključio polisu osiguranja nezgode kod ovog osiguranja (polisa broj P41-3000014084 za kolektivno kombinovano osiguranje zaposlenika pri i izvan obavljavanja redovnog zanimanja sa rizikom smrti usljed bolesti, za period od 01.02.2019. – 01.02.2020. godine, a koja je važila u momentu nezgode.

Iz iskaza tužiteljice S.Š. slijedi da je bila supruga stradalog A.Š.1, da je bila domaćica, da je suprug bio zaposlen kod tuženog na poslovima električara, da joj je obećao jedne prilike da on neće raditi sa bagerom kojeg je vlasnik tuženog kupio jer to nije njegov dio posla, da je saznala od drugih lica da je A.Š.1 ipak nekada vozio taj bager (posebno na poslovima kod bolnice), da joj je jedne prilike rekao da neće voziti bager jer je vidio kako se A.P. sa tim bagerom prevrnuo. Istakla je da je bila u drugom stanju kada se desila nezgoda, da je dva puta davala izjave u Policiji, da je prvu izjavu dala samo formalno da ne bi odgovarala na pitanja jer je bila potresena, ali je kasnije od nje traženo da ponovno da izjavu koju je dala kroz priču. Njen suprug je bio u dobrim odnosima sa A.P., zajedno su radili i poslije radnog vremena, privatno, A.Š.1 je radio poslove električara. Navela je da joj je tuženi pomogao nakon smrti A.Š.1, da je platio dženazu i otplatio kredit. Istakla je da ne zna da li je A.Š.1 imao uvjerenje za upravljanje bagerom.

Iz iskaza S.T., zastupnika po zakonu za tuženog, slijedi da su i A.Š.1 i A.P. radili kod njega, uglavnom zajedno, da su zadužili jedan kombi i bili su ekipa, imali su svoja gradilišta te su se slagali. Istakao je da je A.Š.1 2016. godine napustio tuženog, otišao da radi u Saudijsku Arabiju, ali se nakon 3 mjeseca vratio te su sklopili novi ugovor. Tokom 2018/2019. godine A.P. je prošao obuku za upravljanje mini bagerom, te je on zadužio bager. Bager je imao upotrebnu dozvolu, a A.P. je pristao da upravlja bagerom pa je prošao obuku kod stručne firme za to, za što je firma izdala rješenje o obuci radnika za upravljanje tom mašinom. Naveo je da je A.P. inače znao mnogo oko radnih mašina. Firma je brojala od 10-13 zaposlenih, ujutro se pravio raspored za gradilišta. A.P. i A.Š.1 su prošli obuku za pneumatik, a A.Š.1 je bio odličan

električar, bio je osoba jakog autoriteta te se s njim nije moglo manipulirati. Na dan nezgode A.P. i A.Š.1 su trebali da izmjestite betonske stubove prema međi, prethodni dan su radili sa bagerom, drugi dan su došli sa kamionom kako bi iščupali stubove iz pijeska. A.P. je trebao da sa autodizalicom na kamionu vadi stubove, a A.Š.1 da veže stubove, pa A.P. da sa kamionom prenese stubove na drugo mjesto dizalicom. Bager je taj dan bio u rezervi. Strogo je rečeno ko upravlja kojom mašinom, pa je tako A.P. upravljao i kamionom i bagerom. A.Š.1 je pomagao A.P. oko bagera, kod zamjene ulja, kao i oko kamiona. Navodi da ga je A.P. obavijestio telefonom o štetnom događaju. Istakao je da nikada nije vidio da je A.Š.1 upravljao bagerom, A.Š.1 je bio dobar radnik, svestran. A.Š.1 je spominjao direktoru tuženog – S.T. da želi da sebi kupi bager, a firma nije imala potrebu za dodatnim radnikom na bageru jer je to bilo sporedno. Dalje navodi da mu je A.P. rekao da je A.Š.1 ležao ispred bagera kada ga je A.P. našao povrijeđenog, te da taj dan bager nije radio – niko s njim nije upravljao. Direktor tuženog je tražio da mu se dostavi i video nadzor jer je čitav krug Luke pod video nadzorom, ali do njega nisu nikada došli jer se navodno ne vidi mjesto nezgode od kontejnera. Navodi da za Herceg i za kuće u Z. nije rađeno mini bagerom, dok su A.P. i A.Š.1 radili privatno sa bagerom, direktor im je to dopuštao. Poznato mu je da je uvijek bagerom upravljao A.P., ali ne može isključiti mogućnost da je bagerom nekada upravljao i A.Š.1 pa mu nije bilo čudno kada je A.Š.1 rekao da hoće sebi da kupi bager. Istakao je da na poslovima upravljanja bagerom A.P. niko ne mijenja, ni kada je A.P. na godišnjem, da je izmirio troškove dženaze A.Š.1, da je otplatio njegov kredit od 5.000,00 KM, te je dao ličnu pomoć. Nudio je da plaća školovanje djeci do 18. godine života, ali tužitelji nisu prihvatili njegov prijedlog. Tokom postupka tuženi nije iskazivao želju za postizanjem dogovora sa tužiteljima jer je želio da sud donese odluku i utvrdi šta se desilo i ima li odgovornosti njega kao poslodavca. Iz iskaza dalje slijedi i da je kamion bio na konačnoj lokaciji, postavljen kod drugog stuba – slika broj 8 izvještaja o forenzičkom pregledu, da je bager bio iza, na placu, da je kod bagera bila tek upaljena cigara. Dan prije nesreće je bager prevežen u krug Luke, a inače je bager pozicioniran u krugu firme Magnet, preko puta Fisa u Brčkom.

Iz iskaza svjedoka A.Š.3 slijedi da je brat stradalog A.Š.1, da mu je poznato da je A.Š.1 radio kao električar u firmi Magnet u Brčkom, da je on bio u Austriji kada mu je brat nastradao, da je čuo da je sa A.Š.1 kada je nastradao bio A.P., da mu je poznato da je na dan nesreće A.Š.1 radio sa bagerom-zagrtao rupe, a A.P. sa kamionom-vadio stubove, da mu je S.T. nudio pomoć oko djece A.Š.1, dok će S.Š. dobiti penziju. Istakao je da mu je bilo nešto sumnjivo u izjavi A.P. za koju je saznao od Jedinice kriminalističke Policije Distrikta. Istakao je da je lično otišao u krug Luke kako bi pogledao snimke video kamere te mu je rečeno da kamere taj dan nisu radile (to mu je rekao A.P., odnosno rekao mu je da video nadzor ne postoji), a kasnije mu je rečeno da se ne vidi na snimci dobro, vidi se samo da A.Š.1 izvlače iz bagera (rekao mu to N.K. koji je saopštio da je video snimku nadzora izuzela Policija). Obišao je lice mjesta i vidio je kameru koja je mogla da snimi tačno lice mjesta. Naveo je da mu je bilo čudno što je njegov brat radio sa bagerom, a prijavljen je bio kao električar kod tuženog, te da mu je sve u vezi s tim događajem jako čudno.

Iz iskaza svjedoka A.Š.3 slijedi da je i on bio radnik tuženog, da je A.Š.1 upoznao 2016. godine, da su zajedno radili kao električari, da je 01.11.2019. godine, kada se desio nesretni slučaj, ovaj svjedok radio kod tuženog. Naveo je da su kod tuženog i on i drugi i kopali kanale, mašinama, ručno, tuđim bagerom, kasnije i bagerom vlasništvo tuženog, da je A.Š.1 radio sa bagerom, on ga lično viđao 2-3 puta. Slijedi da je A.Š.1 najviše radio u timu sa A.P., da su kod Herceg-a, zatim na kući u Brci bagerom upravljali i A.P. i A.Š.1, da je S.T. podijelio poslove, da su A.P. i A.Š.1 dana 01.11.2019. godine radili u Luci na pomijeranju stubova, da je nakon nesreće otišao lično u krug Luke te je tamo zatekao kamion i bager blizu jedana drugome.

Istakao je da je ovog svjedoka jedne prilike pitao S.T. želi li upravljati bagerom, da je rekao da to ne želi, te da je direktor pitao svakog radnika da li neko želi upravljati bagerom te je te prilike A.P. rekao da on želi. Naveo je da mu nije poznato da li je S.T. imao saznanja da i A.Š.1 upravlja bagerom niti da li je naređeno A.Š.1 da upravlja sa bagerom. Istakao je da je kod tuženog dobio otkaz 2021. godine. Smatra da je A.Š.1 na dan nezgode upravljao bagerom, a A.P. kamionom, A.P. i A.Š.1 su radili zajedno, bili su dobri.

Iz iskaza svjedoka N.K. slijedi da je zaposlen u JP „Luka Brčko“ na poslovima obezbjeđenja, da je radio na dan 01.11.2019. godine, da je video nadzor kod njega u kancelariji, da se sjeća kada je A.Š.1 nastradao, da je vidio radnike u krugu firme, te da im je firma Magnet radila struju i video nadzor. Radnici su imali radne mašine, kombi, polagali su kabla, kopali su, radili rasvjetu na tom terminalu kontejnerskog saobraćaja. Vidio je i A.Š.1, ali nije vidio da je on upravljao bagerom. Istakao je da je kamera udaljena 50 m od mjesta nezgode, da pokriva taj terminal, da je on lično pregledao snimak, bager se kreće, staje, dolazi kombi, pruža se pomoć iz kombija osobi u bageru. To je pogledala i policija. Snimak je izuzet, ne zna ko je izuzeo snimak, ali je firma Magnet radila video nadzor i serveru nema niko drugi pristup. Istakao je da je oko 300 m udaljena prostorija njegova od mjesta događaja. Istakao je da je on zajedno sa inspektorima pregledao snimak. Bager se kretao pravolinijski i zastao. Nije vidio da bager nešto kopa.

Iz iskaza svjedoka S.M.1 slijedi da je također bio zaposlenik tuženog, da je radio na poslovima električara, da je A.P. radio i kao električar, ali i na poziciji bageriste i upravljanja kamionom. A.Š.1 je radio sa A.P. u Luci, A.P. je bio zadužen za bager – iskop, a kako se tu zadesio A.Š.1, to nikom nije bilo poznato. A.Š.1 je trebao da prati, da nadgleda, da polaže kablove, a A.P. je trebao da upravlja mašinama. Istakao je da je kod Herceg-a radio bager, ali ne vlasništvo tuženog, nego drugi bager. Navodi da A.Š.1 nikada nije vidio kako upravlja bagerom. Navodi da se bager transportuje prikolicom do mjesta rada, da je na dan nesreće bager bio na terenu, ali da se inače slabo radilo sa tim bagerom (mali bager). Istakao je da su A.P. i A.Š.1 bili kao braća, zatim da se pričalo da je A.P. izašao iz bagera, a ušao A.Š.1 na dan nesreće, a on je vidio kako je prošao kombi bijeli prema hitnoj pomoći.

Iz iskaza svjedoka A.P. slijedi da je zaposlen kod tuženog, da je radio na ugradnji stubova u krugu firme JP „Luka Brčko“ sa kolegom A.Š.1, da im je to bio prvi radni zadatak taj dan (01.11.2019. godine), da su već izvadili jedan stub i prebacili ga na drugo mjesto, te kada su krenuli da vade drugi stub, desila se nesreća. Istakao je da taj dan A.Š.1 nije upravljao bagerom, da je sav posao sa bagerom radio ovaj svjedok (oslobađao stubove radi lakšeg vađenja sa bagerom). Navodi da je A.Š.1 zatekao u bageru, da se bager nalazio na istom mjestu gdje ga je pozicionirao ovaj svjedok, da je A.P. pomijerao kamion uz drugi stub koji se trebao vaditi, te kada se okrenuo, ugledao je A.Š.1 u bageru sa glavom oborenom u kabini. Navodi da je A.Š.1 svašta volio i znao raditi, ali da je taj dan samo ovaj svjedok upravljao i bagerom i kamionom. Istakao je da su kod Herceg-a on i A.Š.1 radili, ali da je i tada samo ovaj svjedok upravljao bagerom, ne A.Š.1. Kada je prišao A.Š.1, morao je njegovu nogu skloniti sa sa komande, te je vratio ruku bagera na drugu stranu kako bi oslobodio A.Š.1. Navodi da je ovaj svjedok jedini prošao obuku da upravlja bagerom i jedini je bio ovlašten za te poslove, te se znalo kod tuženog ko je zadužen za upravljanje bagerom. Na dan nesreće A.Š.1 je trebao da prati rad ovog svjedoka, da veže stubove, pridrži ih kada se vade radi ravnoteže, a bager se koristi samo ukoliko kamion ne može da izvadi stub, ne uvijek. Nije mu jasno zašto i kako se A.Š.1 našao u bageru, ali ovaj svjedok, kada je bager premiještao, nije ostavio bager na poziciji da radi, a nije bio potreban kod vađenja prvog stuba. Svjedok pretpostavlja da je A.Š.1 htio da se bagerom premjesti do drugog stuba. A.Š.1 je izašao kroz šajbu bagera zbog nečega, a da je

htio pomjeriti bager, to bi i uradio. Svjedok tvrdi da je A.Š.1 znao upravljati bagerom, sve je znao da radi, bio je sposoban, a taj dan A.Š.1 nije mnogo radio jer nije posao električara da zakopava stubove pijeskom.

Iz iskaza svjedoka R.Š. slijedi da je i ovaj svjedok zaposlen kod tuženog kao električar, da je direktor ujutro raspoređivao gdje ko ide da radi taj dan, da se obično radilo u ekipama, po dvoje, da je ovaj svjedok ranije radio i sa A.P. i sa A.Š.1, da se u firmi znalo ko upravlja radnim mašinama, da je A.P. prošao obuku za upravljanje bagerom, da je on bio jedini odgovoran za upravljanje bagerom i da je to direktor stalno ponavljao, kao i da su na dan nesreće A.Š.1 i A.P. radili zajedno u timu.

Iz nalaza i mišljenja vještaka iz oblasti zaštite na radu Mujage Begić od 11.10.2023. godine proizilazi da je vještak svoj nalaz izradio na podlozi materijalne dokumentacije iz spisa, dokumentacije naknadno pribavljene od tuženog, od Policije Distrikta i Inspektorata Brčko distrikta BiH, da je izvor povrede radna mašina, a da je kod tuženog kao uzrok povrede naveden „nesretan slučaj“, kako stoji i u prijavi o nesreći na poslu. Vještak navodi da je na zapisniku komisije formirane od strane tuženog o okolnostima i načinu povređivanja smrtno stradalog naznačeno da su prilikom nesreće korištena lična zaštitna sredstva, da je stradali redovno obavljao ljekarske preglede i da je bio obučen iz oblasti zaštite i sigurnosti na radu. Vještak navodi da je po osnovu Ugovora o radu iz 2016. godine utvrdio da je stradali A.Š.1 bio zaposlen od 01.05.2016. godine kod tuženog na neodređeno vrijeme, da je imao školsku spremu III stepena, da je bio po zanimanju električar, da je uredno zadužio zaštitnu opremu-ličnu, da je uspješno prošao provjeru znanja iz oblasti zaštite na radu i sigurnosti na radu, te i iz oblasti protivpožarne zaštite, te da su uredno obavljani porodični ljekarski pregledi. Nadalje, vještak navodi da je obaveza tuženog da radniku obezbijedi rad na radnom mjestu i u radnoj sredini u kojima su provedene mjere sigurnosti i zaštite zdravlja (član 8 Zakona o sigurnosti i zaštiti zdravlja radnika na radu u Brčko distriktu BiH). Međutim, interni akti tuženog nisu usklađeni sa Zakonom u dijelu preventivnih radnji za umanj enje ili eliminaciju rizičnih situacija, a što se postiže implementacijom dokumentarnih sigurnosnih procedura kojima se treba na jasan, precizan i dostupan način pojasniti siguran i kvalitetan rad kako procesnih uređaja, procesa rada, tako i rada zaposlenika na tom radnom mjestu. U izradi takvih procedura učestvuju po pravilu i neposredni izvršioc i uz asistenciju stručne osobe iz oblasti zaštite i sigurnosti na radu. Sve što je tuženi naznačio u radnim procedurama, to je njegova obaveza da ispoštuje, u cilju umanj enja ili eliminacije rizičnih situacija. Vještak ističe da je radni nalog/izvještaj o radu urađen za prethodni dan, a što je suprotno pravilima jer radni nalog treba biti izdat izvršiocima prije izvršenja radnog zadatka koji u sebi mora sadržavati: vrijeme početka i vrijeme završetka radnog zadatka, potrebne resurse – kadrovske, tehničke, sigurnosne, te kada su ispunjeni svi preduslovi za kvalitetno i sigurno odvijanje radnog zadatka, to svojim potpisom potvrđuje odgovorni rukovodilac radova. Na traženje vještaka, tuženi je dostavio listu zaduženja zaštite opreme za smrtno stradalog bez napomene o dužini trajanja i potpisa da je zaprimljena zaštitna oprema. Pravilnik o sigurnosti i zaštiti zdravlja radnika na radu tuženi je dužan donijeti ako ima dvadeset zaposlenih radnika (prema odredbi Zakona o sigurnosti i zaštiti zdravlja radnika na radu u Brčko distriktu BiH), a obzirom da tuženi ima manje od dvadeset zaposlenih, nije bio u obavezi donijeti taj Pravilnik. Obaveze radnika po pitanju zaštite i sigurnosti na radu tuženi je utvrdio Pravilnikom o zaštiti na radu. Vještak dalje navodi da tuženi nije imenovao radnika za obavljanje poslova sigurnosti i zaštite na radu, a što je u suprotnosti sa odredbom člana 13 Zakona o sigurnosti i zaštiti zdravlja radnika na radu. Tuženi je osposobio smrtno stradalog za siguran rad za poslove koji su definisani Ugovorom o radu koji je A.Š.1 potpisao sa tuženim.

Vještak dalje navodi da je tuženi, u vezi sa predmetnom nesrećom, bio u obavezi primijeniti posebna načela zaštite i sigurnosti na radu jer se radi o opasnoj djelatnosti u vidu instalacije znakova obavještenja, upozorenja i opasnosti prilaska i korištenja sredstava rada neovlaštenim osobama, kao i drugim mjerama neovlaštenog korištenja sredstava rada. Opća načela zaštite sigurnosti na radu su bila tema provjere obučenosti iz oblasti zaštite i sigurnosti na radu od strane firme „ZEP-ING“ d.o.o. Tuzla, te su svi radnici tuženog prošli tu obuku. Tuženi je obezbijedio uslove za pružanje prve pomoći, ali uspostavom dokumentarnih procedura za kvalitetan i siguran rad, uslovi za pružanje prve pomoći i spašavanje u slučaju nesreće bi poprimili ozbiljniji pristup. Tuženi je bio u obavezi prijaviti početak radova Inspektoratu Brčko distrikta BiH neovisno o dužini trajanja radova, a što tuženi nije uradio, što je u suprotnosti sa odredbom člana 87 i 88 stav 8 Zakona o prostornom planiranju i građenju („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 17/08). Vještak je istakao da tuženi nije bio u obavezi uraditi Elaborat o uređenju gradilišta jer nije izvodio radove duže od sedam dana, dok je tuženi bio u obavezi izraditi Akt o procjeni rizika za sva radna mjesta, što tuženi nije uradio, a što je bio u obavezi u skladu sa odredbom člana 11 Zakona o sigurnosti i zaštiti zdravlja radnika na radu u Brčko distriktu BiH, a koji akt bi umanjio ili eliminisao štetne događaje posebno na gradilištima/radilištima gdje su radna mjesta sa povećanom opasnošću od nastanka štetnog događaja, kao u konkretnom slučaju. Prema zaključku Inspektorata Brčko distrikta BiH, a prema članu 16 Zakona o sigurnosti i zaštiti zdravlja radnika na radu u Brčko distriktu BiH, do predmetne nesreće je došlo zato što radnik nije osposobljen za siguran i zdrav rad za rukovanje bagerom, te je samo A.P. mogao upravljati mini bagerom jer posjeduje Uvjerenje za siguran i zdrav rad za rukovanje bagerom. Analizom sve dokumentacije iz sudskog, kao i tužilačkog spisa, vještak je konstatovao niz propusta od strane tuženog, ali i od smrtno stradalog u provođenju mjera zaštite i sigurnosti na radu. Vještak ističe da mu nije poznato da li je neko naredio smrtno stradalom da upravlja bagerom, ali i ako jeste tako, on je to mogao odbiti jer nije prošao obuku za upravljanje bagerom. Vještak je ustanovio da je za mini bager izdata validna upotrebna dozvola od ovlaštene institucije „ZEP-ING“ d.o.o. Tuzla, a smrtno stradali je uredno prošao obuku iz oblasti zaštite na radu i sigurnosti na radu za radno mjesto električar.

Vještak je mišljenja da je smrtno stradali povredu na radu zadobio vršeći poslove i radne zadatke koji ne spadaju u opis poslova i radnih zadataka radnog mjesta za koje je tuženi sa stradalim potpisao Ugovor o radu. Uzrok povrede je nestručno i neovlašteno rukovanje mini bagerom. Obaveza tuženog je bila da prevenira mogućnost neovlaštenog korištenja bagera primjenom posebnih načela zaštite i sigurnosti na radu, a smrtno stradali je nestručnim i neovlaštenim rukovanjem bagera, suprotno odredbi člana 16 Zakona o sigurnosti i zaštiti zdravlja radnika na radu, prouzrokovao predmetnu nesreću.

Iz usmenog obrazloženja nalaza i mišljenja vještaka slijedi da tuženi nije imao formirane dokumente o nadzoru, sigurnosti na radu, tehnička uputstva, obrasce, radne naloge, a što je sve bitno za siguran rad. U mini bageru je nedostajalo uputstvo za rukovanje bagerom, kao i upozorenje na licu mjesta da nije dozvoljeno upravljanje bagerom od neovlaštenih lica. Tuženi je imao samo tehnička uputstva, ali mjere sigurnosti u bageru i oko bagera nije preduzeo, a to su jedne od mjera umanjenja rizičnih situacija. Nije bilo jasno zaduženje mini bagerom, nije bilo propisano kod koga se nalaze ključevi bagera za startanje bagerom. Rukovaoc bagera ima propise rada. Ono što je veoma bitno prema mišljenju vještaka nije bilo urađeno kod tuženog, a to je: da u kabini mini bagera nije postojalo tehničko uputstvo koje se izrađuje u saradnji zaposlenika i rukovodioca (vještak ističe da onaj ko je nadležan za upravljanje bagerom, kod njega se nalaze ključevi za startanje bagerom a to je tehničko

uputstvo u bageru trebalo da sadrži, ali taj dokument u bageru nije postojao). Vještak je istakao i da je tuženi posložio sve po aktu o procjeni rizika, do ove nesreće ne bi došlo.

Sud je u cijelosti poklonio vjeru nalazu i mišljenju vještaka iz oblasti zaštite na radu cijeneći nalaz stručnim, objektivnim, potpunim i detaljnim, cijeneći da je vještak adekvatno odgovorio na svaki postavljeni zadatak stranaka na bazi sve raspoložive dokumentacije. Sud je odbio prijedlog tužitelja za dopunu nalaza u smislu da se pribavi i knjiga protokola tuženog iz koje će se utvrditi da li je upotrebna dozvola koja je izdata tuženom za mini bager od firme „ZEP-ING“ d.o.o. Tuzla i evidentirana u toj knjizi, a ovo iz razloga što je sud iz više dokumenata ovog spisa utvrdio da je firma „ZEP-ING“ d.o.o. Tuzla ovlaštena za izdavanje upotrebni dozvola za mini bager, za uvjerenja o rukovanju mini bagerom (rovokopač-gusjeničar), te da je zaista i izdala ta uvjerenja i dozvole tuženom prije predmetne nesreće, sa važenjem od tri godine (upotrebne dozvole broj: 133-2-9 i uvjerenje broj 722/19 od 15.03.2019. godine, a što slijedi i iz naredbe Tužilaštva Brčko distrikta BiH broj T 18 0 KTP 0013921 20 od 19.10.2020. godine (strana 2 pasus drugi), nalaza vještaka iz oblasti zaštite na radu i iskaza svjedoka datih na zapisnik u Policiji Distrikta i to svjedoka A.P., S.T., A.Š.3 i S.M.1).

Ocjenom svih izvedenih dokaza, dovodeći iste u međusobnu vezu shodno primjeni odredbe člana 8 ZPP-a, sud je utvrdio da je smrtno stradali A.Š.1 bio zaposlenik tuženog po osnovu Ugovora o radu od 01.05.2016. godine na poslovima elektroinstalatera, da je uredno prošao obuku iz oblasti zaštite i sigurnosti na radu za poslove koje je po Ugovoru o radu trebao obavljati, te da je uredno zadužio ličnu zaštitnu opremu kod poslodavca za radne zadatke koje je obavljao prema Ugovoru o radu. Sud je nadalje utvrdio da su na dan 31.10.2019. godine A.P. i A.Š.1 bili raspoređeni da u timu obavljaju poslove i radne zadatke rekonstrukcije vanjske električne rasvjete u krugu JP „Luka Brčko“ po osnovu ugovora broj 1477/19 od 26.09.2019. godine kojeg je tuženi zaključio sa JP „Luka Brčko“ (slijedi iz zapisnika o izvršenom vanrednom inspeksijskom pregledu Inspektorata Brčko distrikta BiH od 11.11.2019. godine), da su radnici A.P. i A.Š.1 radili na izmještanju stubova niskonaponske mreže za rasvjetu u krugu JP „Luka Brčko“, da su prenosili stare stubove na novu lokaciju, da se mini bagerom vršilo iskopavanje rupa za postavljanje stubova, ali i oslobađanje stuba na staroj lokaciji dakle dana 31.10.2019. godine, dok se dana 01.11.2019. godine (na dan nesreće) vršilo vađenje stubova, prenos i postavljanje na novu pripremljenu lokaciju. Nakon što je autodizalicom kojom je upravljao A.P. (kamionom) izvađen i postavljen prvi stub tog dana 01.11.2019. godine (prvi zadatak A.P. i A.Š.1 tog jutra), u čemu je A.Š.1 pomagao pričvršćivanjem stubova, vezivanjem, pomijeranjem kablova, A.P. je ušao u kamion kako bi to vozilo pomjerio u blizinu drugog stuba koji je trebao biti izvađen i premješten. Prije toga A.P. je mini bager također pomjerio u blizinu drugog stuba, te je ostavio bager okrenut u položaj kojim bi se kretao pravolinijski prema drugom stubu, sa ključevima u bageru (sud utvrdio po osnovu uvida u fotografije izvještaja o forenzičkom pregledu od 05.11.2019. godine u vezi sa izjavom svjedoka N.K. (kojem iskazu svjedoka je sud u cijelosti poklonio vjeru cijeneći iskaz nepristrasnim, objektivnim, kao neposrednim očevidcem dijela nesretnog događaja sa pregledanih video snimaka video nadzora iz kruga JP „Luka Brčko“ koji nisu bili dostupni tokom ovog sudskog postupka)). Sud je nadalje utvrdio da je na vađenju drugog stuba također trebao pomoći mini bager, kao što je to rađeno i kod vađenja prvog stuba, a sud nije poklonio vjeru dijelu iskaza svjedoka A.P. datog pred ovim sudom u kojem tvrdi da na dan 01.11.2019. godine bager nije korišten za rad budući da je ovaj dio iskaza suprotan navodima svjedoka N.K. (kojem je sud u cijelosti poklonio vjeru iz naprijed opisanih razloga), kao i ranije datim iskazima A.P. u Policiji Distrikta (pisana izjava A.P. od 01.11.2019. godine i izjava na zapisnik kod Policije distrikta od 04.12.2019. godine).

Nakon što je A.P. premjestio kamion u blizinu drugog stuba za vađenje i izmiještanje, okrenuo se i vidio A.Š.1 sa glavom pognutom dole, u kabini mini bagera. Došao je do njega te je morao da skloni A.Š.1 nogu sa papučice kako bi oslobodio komande ruke bagera, te je ručno pomjerio ruku bagera na drugu stranu kako bi oslobodio A.Š.1, odnosno njegovu glavu koju je ruka bagera prignječila jer se A.Š.1 iz nepoznatog razloga nageo kroz prednji prozor kabine bagera u kojem momentu je stisnuo komande papučice nogom koja upravlja rukom bagera, a koja je udarila A.Š.1 u predjelu glave te na taj način oštetila važne centre u moždanom stablu što je izazvalo obilno krvarenje te udisanje krvi u pluća, a što je prouzrokovalo smrt A.Š.1 (jakim pritiskom tupo-tvrđog oruđa bočnim djelovanjem) prije nego što je prevežen u Hitnu pomoć, dok ljekarska intervencija ne bi mogla spriječiti smrtni ishod povređivanja prema mišljenju vještaka medicinske struke prof. dr. Zdenka Cihlarža koji je vršio pregled i obdukciju leša za potrebe Tužilaštva Brčko distrikta BiH. A.P. je naslonio A.Š.1 na sjedište, otišao po kombi kojim su došli na radilište, te je smjestio A.Š.1 u kombi i prevezao ga u Hitnu pomoć (iz kombija je odmah pozvao S.T.).

Sud je utvrdio da je u momentu stradanja A.Š.1 bager bio u pogonu, a bager se stavlja u pogon okretanjem ključa (slijedi iz zapisnika o vanrednom inspekcijskom pregledu i nalaza vještaka iz oblasti zaštite na radu), te se bager i kretao pravolinijski prema drugom stubu za vađenje i izmiještanje kada je naglo zastao (prema izjavi svjedoka N.K.), što bi značilo da se A.Š.1 kretao mini bagerom od mjesta na kojem ga je pozicionirao A.P. sa ostavljenim ključevima unutar kabine bagera, do mjesta stradanja A.Š.1, a što je A.P. i potvrdio policijskom službeniku sa kojim je prvo razgovarao nakon nesreće još u prostorijama Hitne pomoći – S.M.2 (slijedi iz službene zabilješke Jedinice opšte Policije od 02.11.2019. godine, službenika S.M.2 – u bageru se nalazio kolega A.P., A.Š.1 koji je i upravljao tim bagerom“). Sud cijeni da je A.Š.1 sam sjeo u mini bager pokušavajući ubrzati i olakšati proces rada bez da mu je to naredio njegov nadređeni – S.T. ili A.P. koji nije bio nadređeni A.Š.1, ali koji je bio zadužen za upravljanje radnim mašinama pa se može smatrati da je isti bio rukovodilac tima na radilištu.

Sud je nadalje utvrdio da je A.Š.1 nekoliko puta i ranije upravljao mini bagerom vlasništvo tuženog, iako nije posjedovao uvjerenje da je prošao obuku za upravljanje bagerom niti je istu obuku prošao pa stoga nije bio ni ovlašten za upravljanje bagerom niti je bio stručno osposobljen za upravljanje bagerom. Naime, iz dijela iskaza S.T. datog pred ovim sudom, iskaza svjedoka A.P. datog pred ovim sudom, iskaza svjedoka A.Š.3 datog pred ovim sudom (a koji iskaz u svemu odgovara iskazu ovog svjedoka dat na zapisnik Policiji Distrikta od 06.10.2020. godine pa je sud iskazu ovog svjedoka u cijelosti poklonio vjeru cijeneći iskaz dosljednim i istinitim) sud zaključuje da je A.Š.1 najčešće u timu radio sa A.P., da su zajedno radili često i privatno, da im je S.T. davao bager vlasništvo tuženog da s njim rade privatno (kod Herceg-a, na kući u Brci), da su često radili zajedno njih dvojica sa bagerom na zemljanim poslovima (slijedi iz iskaza S.T.), da je A.Š.1 bio jako sposoban, vrijedan radnik koji je sve znao i htio raditi, da ga je sve zanimalo te da je imao želju da i sebi kupi bager sa kojim bi radio privatno određene poslove. Sud cijeni da S.T. kao vlasnik tuženog nikada nije naredio A.Š.1 da upravlja bagerom (to ne proizilazi ni iz jednog dokaza), da je S.T. pitao sve radnike ima li neko želju da prođe obuku za upravljanje bagerom te da se tada javio samo A.P. (a ne A.Š.1) koji je prošao sve potrebne obuke i koji je imao ključ od mini bagera, te da S.T. ni od drugih radnika (osim A.P.) nije tražio niti naredio da upravljaju bagerom. Sud nalazi da je A.P. znao i omogućavao A.Š.1 da ponekad upravlja bagerom (jer je A.Š.1 imao želju i ubrzavao im se proces rada njima kao timu), a što slijedi iz iskaza svjedoka A.Š.3, kao i dijelom iskaza svjedoka A.P. u kojem ističe da je A.Š.1 znao upravljati bagerom (dakle imao je saznanja kako A.Š.1 upravlja bagerom, a što je morao neposredno i vidjeti po ocjeni ovog suda, pa i pružiti obuku A.Š.1 kako to smatra i svjedok A.Š.3).

Sud cijeni da S.T. nije imao neposrednih saznanja da A.Š.1 upravlja bagerom kada je u prisustvu A.P., niti je imao saznanja kako A.Š.1 i A.P. organizuju izvođenje radova, odnosno podjelu posla, ali je sud utvrdio da je S.T. nekoliko puta rekao svim radnicima da je jedini ovlašten za upravljanje bagerom i kamionom A.P. (slijedi iz iskaza svjedoka R.G. kojem iskazu je sud poklonio vjeru cijeneći da je u vezi sa izvedenim materijalnim dokazima, da je iskaz koncizan, jasan, nedvosmislen, pa samim tim i tačan i istinit).

Sud nalazi da supruga stradalog A.Š.1, S.Š., kao i njegov brat A.Š.2 nisu imali saznanja u momentu stradanja A.Š.1 da je on nekada ranije upravljao mini bagerom kod tuženog, pa je u skladu sa takvim saznanjima S.Š. i dala prvu izjavu na zapisnik kod Policije Distrikta od 10.03.2020. godine. Ali su kasnije došli do saznanja od drugih radnika tuženog da je A.Š.1 i ranije upravljao bagerom, kao i na dan nesreće, a A.P. kamionom, pa je to razlog i podnošenja predmetne tužbe i promjene iskaza S.Š. na zapisnik kod Policije od 13.07.2020. godine i iskaza datog pred ovim sudom, pa sud nije poklonio vjeru dijelu iskaza S.Š. da joj se suprug A.Š.1 žalio da ne želi da upravlja tim bagerom, da ne zna kako će to reći nadređenom jer sud cijeni da nisu istiniti ovi navodi koji se mnogo razlikuju od prvih navoda S.Š. datih Policiji, dok je sud poklonio vjeru iskazu svjedoka A.Š.2 u cijelosti cijeneći iskaz logičnim i uvjerljivim.

Stoga je sud utvrdio da je smrtno stradali nestručnim i neovlaštenim rukovanjem bagera prouzrokovao predmetnu nesreću budući da je izvor povrede naveden i na prijavi o nesreći na poslu „radna mašina“, a uzrok povrede i prema mišljenju vještaka iz oblasti zaštite na radu jeste „nestručno i neovlašteno rukovanje mini bagerom“, a što mu je dijelom omogućio A.P. tako što mu je dozvolio da ponekad upravlja bagerom te što je na dan nesreće ostavio ključeve u bageru pomoću kojih se mini bager starta. Dakle, A.Š.1 je upalio mini bager ključevima koji su bili u kabini bagera te je krenuo da upravlja bagerom kretajući se prema drugom stubu za vađenje/premiještanje, približavajući se pozicioniranom kamionu kraj drugog stuba.

Međutim, sud je i na strani tuženog kao poslodavca utvrdio nekoliko propusta i nepravilnosti. Iako tuženi nije imao saznanja da je A.Š.1 ponekad upravljao mini bagerom iako nije bio za to obučen (nijedan izvedeni dokaz ne ukazuje na suprotan zaključak), poslodavac je propustio da radniku obezbijedi rad na radnom mjestu i u radnoj sredini u kojima su provedene mjere sigurnosti i zaštita zdravlja. Prema odredbi člana 8 Zakona o sigurnosti i zaštiti zdravlja radnika na radu u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 20/13) poslodavac je dužan provesti sljedeće mjere sigurnosti i zaštite zdravlja: a) obezbijediti da radni proces bude prilagođen tjelesnim i psihičkim mogućnostima radnika, b) obezbijediti da radna sredina, oprema za rad i oprema za ličnu sigurnost na radu budu uređeni, odnosno proizvedeni i obezbijeđeni da ne ugrožavaju sigurnost i zdravlje radnika i drugih lica. Tuženi zatim nije imenovao radnika za obavljanje poslova sigurnosti i zaštite na radu, a što je u suprotnosti sa odredbom člana 13 stav 1 a) Zakona o sigurnosti i zaštiti zdravlja radnika na radu u Brčko distriktu (poslodavac je dužan da aktom u pismenoj formi imenuje radnika za obavljanje poslova za sigurnost i zaštitu zdravlja) u vezi sa odredbom člana 13 stav 2 tačka b) istog Zakona (u stalnom radnom odnosu ima zaposleno lice s visokom stručnom spremom i licencom za obavljanje poslova sigurnosti i zaštite zdravlja).

Odredbom člana 20 istog Zakona je propisano da svako lice koje se po bilo kojem osnovu nalazi u radnoj sredini, poslodavac je dužan upozoriti na opasna mjesta ili na štetnosti po zdravlje koje se javljaju u tehnološkom procesu, odnosno na mjere zaštite koje mora da

primijeni, i da ga usmjeri na sigurne zone za kretanje. (2) Poslodavac je dužan vidno obilježiti i istaknuti oznake kojim obavještava i informiše radnike o: a) rizicima u tehnološkom procesu, b) pravcima kretanja, c) dozvoljenim mjestima zadržavanja, d) mjerama za sprečavanje ili otklanjanje rizika. (3) Poslodavac je dužan obezbijediti da pristup radnom mjestu u radnoj sredini, na kome prijete neposredna opasnost od povređivanja ili zdravstvenih oštećenja, imaju samo lica koja su: a) osposobljena za siguran i zdrav rad, b) dobila posebna uputstva za rad na takvom mjestu i c) snabdjevena odgovarajućim sredstvima i opremom za ličnu sigurnost na radu. Prema mišljenju vještaka tuženi je bio u obavezi primijeniti posebna načela zaštite i sigurnosti na radu jer se radi o opasnoj djelatnosti pa je tako tuženi bio dužan istaknuti obavještenja, znakove upozorenja i opasnosti prilaska i korištenja sredstvima rada neovlaštenim osobama (misli se na mini bager), a sve u cilju preveniranja mogućnosti neovlaštenog korištenja bagera primjenom posebnih načela zaštite i sigurnosti na radu. Kako to vještak pojašnjava u usmenom pojašnjenju nalaza i mišljenja, tuženi je imao akt – Uputu za siguran rad bagerom, ali nije imao istaknuta obavještenja i upozorenja u kabini bagera, niti je imao u pisanoj formi odluku ko je ovlašten da upravlja bagerom, kod koga se nalaze ključevi bagera kojim se starta bager.

Drugi propusti na strani tuženog u obavljanju procesa rada tog dana 01.11.2019. godine nisu u direktnoj vezi sa stradanjem A.Š.1 pa ih sud neće posebno obrazlagati (popunjavanje radnog naloga naredni dan, neprijavljivanje radova Inspektoratu Brčko distrikta BiH bez čega nisu mogli biti započeti radovi prije prijave gradilišta, neizrađivanje akta o procjeni rizika budući da nije donesen Pravilnik o procjeni rizika od strane Vlade Brčko distrikta sa kojim Pravilnikom bi poslodavac trebao uskladiti svoj akt u roku od godinu dana prema odredbi člana 75 Zakona o sigurnosti i zaštiti zdravlja radnika na radu u Brčko distriktu).

Dakle, sud cijeni da je tuženi imao imenovanog radnika za obavljanje poslova za sigurnost i zaštitu zdravlja, da bi prije svega u tom slučaju poslodavac imao saznanja da A.Š.1 neovlašteno upravlja bagerom za koje upravljanje nije stručno osposobljen pa bi u tom slučaju imao priliku skrenuti pažnju i A.Š.1 i A.P. na te nepravilnosti u radu, te da je imao obavještenja i znakove opasnosti vezano za rukovanje radnom mašinom unutar bagera i oko bagera (na radilištu), onda bi tuženi poduzeo sve potrebne preventivne radnje za umanj enje ili eliminaciju rizičnih situacija, a što tuženi nije učinio.

Odredbom člana 173 Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, u daljem tekstu ZOO) je propisano da šteta nastala u vezi sa opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću smatra se da potiče od te stvari, odnosno djelatnosti, izuzev ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete. Članom 174 ZOO-a je propisano da za štetu od opasne stvari odgovara njen imalac, a za štetu od opasne djelatnosti odgovara lice koje je njome bavi. Iz navedenih odredaba ZOO-a, slijedi da za štetu izazvanu opasnom stvari odgovornost se ne zasniva na krivici imaoca opasne stvari, nego na stvorenom riziku, pa je šteta izazvana opasnom stvari nezavisna od krivice, tako da se za štetu od stvari od kojih potiče povećana opasnost štete za okolinu odgovara bez obzira na krivicu (član 154 stav 2 ZOO-a). Drugim riječima, da bi tužitelji, kao oštećeni, ostvarili pravo na naknadu dovoljno je da tokom sudskog postupka dokažu da su štetu pretrpjeli i da ta šteta potiče od opasne stvari (mini bagera). Tužitelji su, kao oštećeni, u sudskom postupku a prema ZOO-u, oslobođeni i dužnosti dokazivanja činjenica da je štetu uzrokovala upravo opasna stvar (mini bager) ukoliko je ta stvar materijalno učestvovala u štetnom događaju, tako da ZOO propisuje pretpostavku da je uzrok štete nastale u vezi sa opasnom stvari sama ta stvar. Međutim, odredbom člana 177 stav 1 ZOO-a je propisano da se imalac oslobađa od odgovornosti ako dokaže da šteta potiče od nekog uzroka koji se nalazio van stvari, a čije se dejstvo nije moglo predvidjeti ni izbjeći ili

otkloniti. Odredbom člana 177 stav 2 ZOO-a je propisano da se imalac opasne stvari oslobađa odgovornosti i ako dokaže da je šteta nastala isključivom radnjom oštećenika ili trećeg lica, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ili otkloniti. Stavom 3 istog člana je propisano da se imalac oslobađa odgovornosti djelimično, ako je oštećenik djelimično doprinio nastanku štete. Odredbom člana 192 stav 1 ZOO-a je propisano da oštećenik koji je doprinio da šteta nastane ili da bude veća nego što bi inače bila, ima pravo na srazmjerno smanjenu naknadu.

Sud je iz izvedenih dokaza utvrdio da predmetna šteta potiče zaista od opasne stvari – mini bagera vlasništvo tuženog, ali obzirom da je šteta prouzrokovana na radu sa tom radnom mašinom kao sredstvom obavljanja procesa rada na radnom mjestu a da je tom mašinom rukovao stradali svojom voljom bez naloga poslodavca, bez znanja poslodavca kao tuženog, to je stradali pristao dobrovoljno na posljedicu obzirom da je znao da nije stručno osposobljen za rukovanje bagerom (pa čak i da mu je naređeno da obavlja poslove upravljanja bagerom, te poslove je mogao odbiti A.Š.1 prema izjašnjenju vještaka iz oblasti zaštite na radu u skladu sa odredbama Zakona o sigurnosti i zaštiti zdravlja radnika na radu u Brčko distriktu), ali sa druge strane sud cijeni da je tuženi kao poslodavac mogao izbjeći takvo ponašanje na radu, u vezi sa mini bagerom stradalog radnika, da je poduzeo sve potrebne preventivne radnje za umanjene ili eliminaciju rizičnih situacija kako to proizilazi iz nalaza vještaka. Stoga sud cijeni da u konkretnom slučaju postoji podijeljena odgovornost za štetu koju ovdje potražuju tužitelji i to 40% doprinosa je na strani samog stradalog, dok je 60% doprinosa na strani tuženog kao poslodavca zbog utvrđenih mu propusta u poduzimanju njegovih dužnosti u nadgledanju procesa rada, imajući u vidu i da je došlo do povrede radnika na radu, zbog čega tuženi, prema svom doprinosu, odgovara ovdje tužiteljima za smrt bliskog im lica iz njihove uže porodice shodno primjeni odredbe člana 105 stav 1 Zakona o radu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 34/19) u vezi sa odredbom člana 177 stav 3 i odredbom člana 192 stav 1 ZOO-a.

Članom 200 stav 1 ZOO-a, između ostalog, propisano je da za pretrpljene duševne bolove zbog smrti bliskog lica sud će dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade materijalne štete kao i u njenom odsustvu. Članom 201 stav 1 ZOO-a je propisano da u slučaju smrti nekog lica, sud može dosuditi članovima njegove uže porodice (bračnom drugu, djeci i roditeljima) pravičnu novčanu naknadu za njihove duševne bolove, dok je stavom 2 istog člana ZOO-a propisano da se takva naknada može dosuditi i braći i sestrama ako je između njih i umrlog postojala trajnija zajednica života.

Sud nalazi da su nesporne činjenice među strankama da su tužitelji članovi uže porodice stradalog A.Š.1 (S.Š. je bila supruga stradalog, mlđb. tužitelji djeca stradalog, a P.Š. i R.Š. roditelji stradalog koji su živjeli sa stradalim i njegovom suprugom i djecom na istoj adresi (što je evidentno i iz same tužbe i navedenih adresa tužitelja).

Po osnovu iskaza tužiteljice S.Š. sud je utvrdio da je sa stradalim A.Š.1 živjela zdrav brak u kojem su se slagali, u kojem su dobili troje djece koju su zajedno podizali i odgajali, da je u toj porodici radio samo A.Š.1 (dakle S.Š. je bila domaćica), pa je gubitak supruga za tužiteljicu S.Š. i samo saznanje za smrt supruga, bez svake sumnje, izazvalo duševnu bol kod tužiteljice S.Š., koja se i kasnije ogledala u patnjama iste zbog gubitaka pažnje i pomoći koju je svakodnevno dobijala od svoga supruga, zatim zbog gubitka njegove moralne podrške, nježnosti i pomoći pri zajedničkom odgoju njihove malodobne djece i pomaganju roditeljima stradalog. Stoga, sud je tužiteljici S.Š., imajući u vidu naprijed navedeno kao i doprinos samog

stradalog od 40%, a kao bračnom drugu smrtno stradalog A.Š.1, dosudio iznos od 12.000,00 KM na ime smrti bračnog druga.

Nadalje, pravična novčana naknada za duševne bolove tužitelja mlđb.1, mlđb.2 i mlđb.3, kao djece smrtno stradalog roditelja A.Š.1, predstavlja naknadu kako za bol izazvanu samim saznanjem za smrt, tako i za sve kasnije bolove koje malodobni tužitelji kao djeca trpe zbog gubitka roditelja, budući da će tužiteljima uvijek nedostajati ljubav, njega i pažnja koju bi im njihov otac A.Š.1 pružao. Stoga, bez obzira na uzast malodobne djece, po ocjeni ovog suda, njima također pripada pravo na naknadu nematerijalne štete zbog smrti roditelja obzirom da se radi o jedinstvenom vidu nematerijalne štete koju ZOO propisuje, pa je sud, imajući u vidu nespornu međusobnu emotivnu povezanost malodobne djece i njihovog oca A.Š.1, zatim činjenicu da su sva malodobna djeca zbog svoje životne dobi bila odgajana, vaspitana i hranjena u zajeničkom domaćinstvu sa majkom s.š. i ocem A.Š.1, ovim tužiteljima (mlđb. djeci stradalog) također dosudio iznos od po 12.000,00 KM na ime smrti roditelja (dakle za njih troje ukupno 36.000,00 KM imajući u vidu doprinos od 40% stradalog A.Š.1).

Pravična novčana naknada za duševne bolove tužitelja R.Š. i P.Š., roditelja stradalog A.Š.1, koji su živjeli s njim u zajedničkom domaćinstvu, predstavlja naknadu kako za bol izazvanu samim saznanjem za smrt, tako i za sve kasnije bolove koje roditelji trpe zbog gubitka sina obzirom da će im nedostajati njegovo prisustvo, ljubav, pažnja, njega i briga stradalog o roditeljima, kao i sva pomoć u poslovima obzirom na njihovu životnu dob, pa je sud, imajući u vidu nespornu međusobnu emotivnu povezanost stradalog A.Š.1 i njegovih roditelja (niko nije sporio tokom ovog postupka), ovim tužiteljima (roditeljima stradalog) također dosudio iznos od po 12.000,00 KM na ime smrti sina, imajući u vidu doprinos od 40% stradalog.

Sud je navedene iznose nematerijalne štete dosudio tužiteljima vodeći pri tome računa o značaju povrijeđenog dobra i cilju kome služi naknada nematerijalne štete, pa je po mišljenju ovog suda, ovako utvrđena i dosuđena naknada nematerijalne štete pravična i zasnovana na utvrđenom činjeničnom stanju predmeta spora tokom postupka, a na osnovu predloženih i izvedenih dokaza, te u skladu sa Orijentacionim kriterijima za utvrđivanje pravične koji su doneseni na sjednici Građansko-privredno-upravnog odjeljenja Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine održanoj dana 01.04.2016. godine, a u skladu sa zaključcima Panela iz građanske oblasti održanog dana 29.10.2015. godine.

Na dosuđeni iznos glavnog duga sud je po osnovu odredbe člana 277 stav 1 ZOO-a dosudio tužiteljima zakonsku zateznu kamatu počev od dana 30.04.2024. godine kao dana donošenja presude pa do konačne isplate, budući da je tada utvrđena visina štete koja pripada tužiteljima (od nastanka štetnog događaja tužiteljima ne pripada zakonska zatezna kamata budući da su svoj zahtjev za naknadu štete opredijelili tek podnošenjem tužbe, a od dana podnošenja tužbe tužiteljima ne pripada zakonska zatezna kamata budući da su potraživali po 20.000,00 KM svaki tužitelj, a sud je dosudio manji iznos za svakog tužitelja utvrđujući doprinos A.Š.1 u stradanju, pa zatezna kamata može početi teći samo od dana presuđenja pa do konačne isplate).

Sud cijeni da tužitelji nisu mogli svoja potraživanja naplatiti od Uniqua osiguranja po osnovu polise broj P41-3000014084 budući da iz polise osiguranja nije nastupio osigurani slučaj (isključena je odgovornost ako je stradali upravljao mašinom bez dozvole), pa je odbijen njihov zahtjev za isplatu iznosa po osnovu polise i kolektivnog osiguranja stradalog A.Š.1 usljed nastupanja osiguranog slučaja. Stoga, tužitelji imaju pravo u ovom postupku tražiti i kroz

ovaj postupak naplatiti svoja potraživanja od poslodavca stradalog u skladu sa doprinosom poslodavca u stradanju A.Š.1.

Sud cijeni i da navodi tuženog u pravcu da tuženi nije odgovarao kroz druge postupke koji su prethodili ovom parničnom postupku, kao prethodno pitanje za utvrđenje odgovornosti tuženog u ovom postupku, nisu od uticaja za drugačiju odluku suda u ovoj pravnoj stvari budući da je građanska odgovornost šira od krivične odgovornosti, a u ovom postupku je izveden dokaz vještačenjem po vještaku iz oblasti zaštite na radu po osnovu kojih je ovaj sud utvrdio nepravilnosti u radu tuženog u vezi sa nastankom predmetne nesreće u kojoj je stradao A.Š.1.

Sud nalazi i da nisu od značaja za drugačiju odluku suda ni navodi tuženog da je već platio 5.000,00 KM tužiteljici S.Š. i da je platio troškove dženaze budući da je te iznose S.T. dao dobrovoljno porodici stradalog radnika tuženog, a ne u vezi sa njegovom odgovornosti za stradanje A.Š.1, koju odgovornost je negirao tokom cijelog ovog postupka.

Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio u skladu sa odredbom člana 120 stav 2 ZPP-a, te shodno tarifnom broju 1 i tarifnom broju 2 Zakona o sudskim taksama Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 5/01, 12/02, 23/03 i 11/20), kao i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 22/04 i 24/04, u daljem tekstu Tarifa).

Prema označenoj vrijednosti spora od 120.000,00 KM tužitelj je u sporu uspio sa 72.000,00 KM, odnosno sa 60%, dok je tuženi u sporu uspio sa 40%.

Sud je tužiteljima priznao troškove za radnje sastava tužbe od 25.10.2022. godine u visini od 1.332,63 KM (sa uključenim PDV-om – do ovog iznosa sud je došao na način što je primijenio ograničenje prema prosječnoj neto plati ostvarenoj u Federaciji u mjesecu u kojoj je poduzeta radnja prema odredbi člana 31 stav 4 Zakona o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 25/02, 40/02, 29/08, 18/05, 68/05 i 42/11), a prosječna neto plata za mjesec oktobar 2022. godine je iznosila 1.139,00 KM, na koji iznos je sud dodao PDV, iako bi tužiteljima pripadao puni iznos nagrade po ovoj radnji u visini od 4.773,60 KM sa uključenim PDV-om obzirom da jedan punomoćnik zastupa šest tužitelja – odredba člana 27 Tarife), zatim za radnje zastupanja na pripremnom ročištu dana 10.03.2023. godine iznos od 1.480,05 KM sa uključenim PDV-om (prosječna neto plata ostvarena u FBiH za mjesec mart 2023. godine je iznosila 1.265,00 KM, dok bi bez ograničenja tužiteljima pripadao iznos od 4.773,60 KM sa uračunatim PDV-om), za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 18.04.2023. godine iznos od 1.442,61 KM sa uračunatim PDV-om (prosječna neto plata ostvarena u FBiH za mjesec april 2023. godine je iznosila 1.233,00 KM, dok bi bez ograničenja tužiteljima pripadao iznos od 2.386,80 KM sa uračunatim PDV-om – 50% iznosa nagrade za nastavak ročišta prema odredbi člana 13 stav 1 tačka 5 a) Tarife), za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 08.08.2023. godine iznos od 1.498,77 KM sa uračunatim PDV-om (prosječna neto plata ostvarena u FBiH za mjesec august 2023. godine je iznosila 1.281,00 KM, dok bi bez ograničenja tužiteljima pripadao iznos od 2.386,80 KM sa uračunatim PDV-om – 50% iznosa nagrade za nastavak ročišta prema odredbi člana 13 stav 1 tačka 5 a) Tarife), za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu dana 03.11.2023. godine iznos od 1.532,70 KM sa uračunatim PDV-om (prosječna neto plata ostvarena u FBiH za mjesec novembar 2023. godine je iznosila 1.310,00 KM, dok bi bez ograničenja tužiteljima pripadao iznos od 4.773,60 KM sa uračunatim PDV-om), za zastupanje na nastavku glavne rasprave dana 20.02.2024. godine iznos od 1.538,55 KM sa uračunatim PDV-om (prosječna neto plata

ostvorena u FBiH za mjesec februar 2024. godine je iznosila 1.315,00 KM, dok bi bez ograničenja tužiteljima pripadao iznos od 2.386,80 KM sa uračunatim PDV-om – 50% iznosa nagrade za nastavak ročišta prema odredbi člana 13 stav 1 tačka 5 a) Tarife), za zastupanje na nastavku glavne rasprave dana 30.04.2024. godine iznos od 1.561,95 KM sa uračunatim PDV-om (prosječna neto plata ostvorena u FBiH za mjesec april 2024. godine je iznosila 1.335,00 KM, dok bi bez ograničenja tužiteljima pripadao iznos od 2.386,80 KM sa uračunatim PDV-om – 50% iznosa nagrade za nastavak ročišta prema odredbi člana 13 stav 1 tačka 5 a) Tarife), zatim na ime vještačenja iznos od 380,00 KM, dok je sud posebnim rješenjem oslobodio tužitelje od plaćanja troškova sudskih taksi u visini od ukupno 1.400,00 KM (700,00 KM taksa na tužbu, 700,00 KM taksa na presudu), koji troškovi ukupno iznose 10.767,26 KM (10.387,26+380,00 KM vještačenja), a kako su tužitelji u sporu uspjeli sa 60%, to im pripada na ime troškova postupka iznos od 6.612,356 KM (6.232,356+380,00 KM na ime vještačenja koji iznos se kao nužan dosuđuje u cijelosti bez obzira na omjer uspjeha u sporu).

Sud je tuženom priznao troškove za radnje sastava odgovora na tužbu iznos od 1.208,00 KM (prosječna neto plata ostvorena u FBiH za mjesec januar 2023. godine je iznosila 1.208,00 KM, dok bi bez ograničenja tuženom pripadao iznos od 2.040,00 KM), za zastupanje na pripremnom ročištu dana 10.03.2023. godine iznos od 1.265,00 KM (prosječna neto plata ostvorena u FBiH za mjesec mart 2023. godine je iznosila 1.265,00 KM, dok bi bez ograničenja tuženom pripadao iznos od 2.040,00 KM), za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 18.04.2023. godine iznos od 1.233,00 KM (prosječna neto plata ostvorena u FBiH za mjesec april 2023. godine je iznosila 1.233,00 KM, dok bi bez ograničenja tuženom pripadao iznos od 1.020,00 KM – 50% iznosa nagrade za nastavak ročišta prema odredbi člana 13 stav 1 tačka 5 a) Tarife), za zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 08.08.2023. godine iznos od 1.281,00 KM (prosječna neto plata ostvorena u FBiH za mjesec august 2023. godine je iznosila 1.281,00 KM, dok bi bez ograničenja tuženom pripadao iznos od 1.020,00 KM – 50% iznosa nagrade za nastavak ročišta prema odredbi člana 13 stav 1 tačka 5 a) Tarife), za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu dana 03.11.2023. godine iznos od 1.310,00 KM (prosječna neto plata ostvorena u FBiH za mjesec novembar 2023. godine je iznosila 1.310,00 KM, dok bi bez ograničenja tuženom pripadao iznos od 2.040,00 KM), za zastupanje na nastavku glavne rasprave dana 20.02.2024. godine iznos od 1.315,00 KM (prosječna neto plata ostvorena u FBiH za mjesec februar 2024. godine je iznosila 1.315,00 KM, dok bi bez ograničenja tuženom pripadao iznos od 1.020,00 KM – 50% iznosa nagrade za nastavak ročišta prema odredbi člana 13 stav 1 tačka 5 a) Tarife), za zastupanje na nastavku glavne rasprave dana 30.04.2024. godine iznos od 1.335,00 KM (prosječna neto plata ostvorena u FBiH za mjesec april 2024. godine je iznosila 1.335,00 KM, dok bi bez ograničenja tuženom pripadao iznos od 1.020,00 KM – 50% iznosa nagrade za nastavak ročišta prema odredbi člana 13 stav 1 tačka 5 a) Tarife), zatim na ime vještačenja iznos od 160,00 KM, te na ime sudske takse na odgovor na tužbu od 350,00 KM koja je plaćena, koji troškovi ukupno iznose 9.107,00 KM (8.947,00+160,00 KM vještačenja), a kako je tuženi u sporu uspio sa 40%, to mu pripada na ime troškova postupka iznos od 3.738,80 KM (3.578,80+160,00 KM na ime vještačenja koji iznos se kao nužan dosuđuje u cijelosti bez obzira na omjer uspjeha u sporu).

Međusobnim procesnim prebijanjem troškova tuženog od troškova tužitelja, sud je dosudio tužiteljima na ime troškova parničnog postupka iznos od 2.873,55 KM.

Sudija
Alisa Musić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 30 dana od prvog narednog dana nakon prijema prepisa presude. Žalba se podnosi Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.